

đừng giấu cơn điên

sông đầy, lời nguyên ác, hồi đêm trương chi và narcis cùng dạo phía bờ, điều muốn nói, điều có thể nói, mọi thứ đã từng và mãi mãi đã từng, nước sông đổ vào mắt người nổi oán, người, kể tôi nghe chuyện người làm những ngày tôi vắng, tôi đổ tôi vào kẻ khác và nói về tình yêu người biết không phải tình yêu tôi, sông bồn chồn đầy, lời nguyên ác tắc lưỡi từ cây bụi, chỉ còn bóng những người lạ thân thuộc và kẻ yêu xa lạ xoáy bão, tôi mất người, bão rúm, thần lẫn đớp bóng, ai chưa từng đưa đám chính mình, ném sớm vị chết đâu phải điều mới mẻ và cần thiết, người chết luôn ở đó, người chết đã đi chết lại thần thờ đi đứng nền nhà chỉ còn móng trống ô mộ lớn, tôi mất người, bão réo, thần lẫn không động, tôi đã ngẫm thuận người chuyện không tiết lộ cả trương chi cũng chỉ còn thấy bóng mình đáy nước, sông bồn chồn đầy, loài mèo hoang gào đêm bỏ đi và trở lại thần nhiên cơn bão trút xuống ban mai, thần lẫn ngậm bóng, tôi mất người, bão rút, mọi thứ đã từng và mãi mãi đã từng, người chết níu nhau xám xịt lơ thơ, tay ai châm lửa, mèo cháy, cây dốc ngược nền thảm, tôi mất người, mưa xa dội âm ngàn ngạt, tôi mất người, thần lẫn mọc mặt, gai sọc trời lên những mắt cây chết, tôi mất người, đêm sông rút, lời nguyên ác mắc cạn, một ai trong ai và không ai lẻ, ai đang trở thành, ai đang mắc cạn, bóng ai đè bóng ai, ai vuốt cơn giận, ai cần tình yêu để sống cơn giận, ai cần cơn giận để sống tình yêu, đêm sông rút, mai sông lại đầy lên hơi thở tươi của mưa xa dội âm ngàn ngạt mỗi kỳ trăng, thần lẫn đớp bóng tôi từng miếng, thần lẫn dịch đuôi, tôi nhích, tôi mất người, tôi dần không bóng, tôi còn gì cứu vãn nữa, thần lẫn đọc thực đơn sáng trên thân cây mục, kíp, muộn, đừng đợi, không đợi, ai đợi, sóng giã dưới sông, một chút bóng tôi dềnh lên thuyền trương chi vỡ, những kẻ lạ dần khuất, người chết áo giấy đen dầm mình, tôi mất người, tôi không bóng, tôi đã định kể người nghe chuyện trương chi cũng chẳng còn thấy bóng mình và không từng thấy bóng người yêu, tôi đã định kể người nghe narcis mất bóng hóa cô hồn, sông bồn chồn đầy, sông nuốt bóng, cả bóng đoàn tàu muộn qua cầu tôi đã định kể người nghe nhưng những âm thanh vụt qua quá nhanh, mắt sụp, tôi hầu như đã làm điều gì sai dưới nước và nhận ra người không thuận, ai kéo chìm, lòng sông dềnh, sông đầy lên hơi thở tươi của mưa xa dội âm ngàn ngạt mỗi kỳ trăng, bóng ai bật khỏi mặt nước sánh đen, ộc ra từ miệng sông những con sóng giã,

Nhã Thuyên - 4/02/2021

Nguồn: <https://junglepoetry.wordpress.com/2021/02/04/dung-giau-con-dien-4/>

www.vietnamvanhien.org